

[Alice Faber]

der er arbejde til alle, kan det ikke ændres. Hvis arbejdet skal fordeles, og det mener vi i SF, at det skal, skal der ske mere betydelige ændringer end de nu foreslåede.

På grund af manglende politisk forståelse og vilje til at løse grundlæggende problemer hersker der på uddannelsesområdet stor forvirring. Optagelseskriterierne strammes, så karakterræset i folkeskolen og i gymnasiet forstærkes dag for dag. Hvad dette betyder for det kammeratlige samvær i skolen, er vel klart. De unge bliver så fikserede på fremtidige erhvervsmuligheder, at de fag, som skulle danne baggrund for en indholdsrig fritidstilværelse, de såkaldte musiske fag, droppes. De økonomiske støttemuligheder er så ringe, at mange ikke tør gå i gang med en uddannelse. Mangelen på praktikpladser er et helt og meget alvorligt kapitel, som virkelig rammer dybt. Til trods for utroligt mange gode ord er der ikke særlig lyse udsigter, selv om der er forslag i martspakken til et lapperi. De unge kvinder er, når det gælder uddannelse og arbejde, de dårligst stillede. Nogle vælger at få et barn for at finde en mening med tilværelsen ved at passe barnet. Vi ved, hvilke fremtidsmuligheder der er for både den unge og det barn, hun har fået. Viljen til at ændre de grundlæggende årsager skorter det på, selv om det ganske givet er økonomisk rentabelt. Boligsituationen er et stort problem og specielt i uddannelsesbyerne. Det behov, unge har for at flytte hjemmefra og skabe deres egen tilværelse, udskydes, og unge forlader uddannelser, fordi det nogle steder er håbløst at finde en bolig.

Kan de unge så se frem til en lys og lykkelig fremtid på længere sigt? Nej. Netop de unge har øjnene åbne for de miljøproblemer, der er og kommer på grund af vores grove udnyttelse af naturen, vores forurenende industrier osv. Den stigende oprustning, den skæve fordeling af goderne, den voksende kløft mellem i- og u-landene har de fleste unges bevågenhed – heldigvis.

De forhold, der gør det vanskeligt for unge at klare tilværelsen i dag, slår endnu hårdere ned på de unge, som af en eller anden grund er i en marginal position. De unge, som har haft dårlige opvækstvilkår og muligheder på grund af forældrenes problemer med økonomi, sygdom, arbejdsløshed, nedslidning, rodløshed osv., eller som er født med et stort eller lille handicap, bliver først

og fremmest tabere. Forældrenes usikkerhed over for deres egen og deres børns fremtid har ikke gjort deres opdragelse nem. Mange forældre stikker hovedet i busken eller kører i deres usikkerhed en stram kurs i børneopdragelsen, som splitter forholdet forældre og børn imellem endnu mere.

Heldigvis er der også grupper i samfundet, som forstår og er indstillet på at hjælpe de unge med at klare deres problemer. Nørrebro Pensionistgruppe, som har handlet meget modigt i denne sag, skriver i et brev til mig af 3. maj 1982:

»Vi har taget fat om opgaven at søge at vække offentlighedens opmærksomhed om de unges boligproblemer, som ville være lettere at løse, dersom vores ansvarlige myndigheder ville tage sig af dem.

Gennem vores arbejde med at støtte de unge med besættelse af ejendomme på vores præmisser, at der ikke må drikkes øl, ryges hash og øves vold eller provokeres dertil under de aktioner, hvori vi deltager, har vi måttet konstatere et uhyggeligt svineri med vores værdier i boliger.

Når vi indvier dig i vores synspunkt, at det her drejer sig om forsømmelse fra myndighedernes side, som koster samfundet millioner i hærværk på udsanerede ejendomme, hvoraf mange med få midler kunne gøres rimeligt beboelige for unge mennesker, er det for at bede dig om hjælp.

De unge mennesker er gået i gang med at rense og reparere de besatte ejendomme i Korsgade, og jeg tror, at Helge Nielsens drøm om, at de unge mennesker hurtigt vil forlade dem, ikke vil gå i opfyldelse.

Vedlagt sender jeg en kopi af et brev, som jeg har sendt til justitsminister Ole Espersen, hvori jeg anbefaler ham sammen med en delegation af folketingsmedlemmer at tage en tur ud på Nørrebro, Korsgade 25, der er besat, og ved selvsyn konstatere, hvad en uhenigtsmæssig lovgivning kan resultere i.

Jeg vil hermed også anbefale, at retsudvalget tager en tur ud på Nørrebro, for at vi ved selvsyn kan konstatere de her fremsatte betragtninger og måske få en snak med de unge BZere.

Det, man efter SFs opfattelse skal gøre for at hindre de unge i at gribe til ulovlige handlinger, er at sørge for at rette op på de problemer, jeg her har nævnt, og ikke lade sig